

C.

Beretning

over

Forslag til Lov om Arbejderses Forsørgelseskrav efter Ulykkestilfælde under Arbejde

og om

Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Landbruget.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 24de Marts 1898.)

Til Udvalget have de tvende ovennævnte Lovforslag været henviste, og Udvalget har gjort det første af dem til Genstand for en almindelig Behandling.

Efter denne er et Flertal af Udvalget imidlertid uforandret af den Mening, som af det samme Udvalg udtaltes i Betænkningen af 10de Februar 1897. En Understøttelseslov som den foreliggende vil, selv om man betegner den som midlertidig og bestemt til at afløses af en Forsikringslov, foregribe og lægge Hindringer for en mere tilfredsstillende Løsning af den herdes omfattede Sag. Man bør for Landbrugets almindelige Arbejdere og for Søfartens Arbejdere just holde Vejen aaben for en Lovgivning, som i væsentlig højere Grad end den foreslaaede nærmer sig den for Industriens og visse farlige Haandværks Arbejdere bestaaende Forsikringslov.

Men Flertallet mener tillige, at det, naar Talen er om offentlig Understøttelse til saadanne, der have mistet deres Arbejds-

evne, næppe gaar an alene at medtage dem, hvis Trang er en Folge af Ulykkestilfælde, efter som uforstyldt Arbejdsinvaliditet af andre Aarsager har Krav paa samme Hensyntagen fra Samfundets Side som den Invaliditet, som skyldes akutte Ulykkestilfælde.

Udvalgets Flertal er ganske enig i, at Loven af 9de April 1891 har efterladt et stort Hul i Lovgivningen om værdige trængendes Forsørgelse, fordi den har sat Opnaaelsen af det 60de Leveaar som Betingelse for Tildeling af Understøttelse, i Stedet for den uforstyldt arbejdsudbygtige Tilstand uden Hensyn til Alder. Men derpaa raades der kun i ringe Grad Bod derved, at man under dens Regler inddrager Ulykkestilfælde under Arbejdet for en vis mindre Del af den samlede Befolkning, hvad det nævnte Lovforslag gaar ud paa. Kun en Lov om almindelig Understøttelse af Arbejdsinvalidider under 60 Aar vilde udfylde det Mellemrum, som findes mellem Sygefællesloven paa den ene og Aldersdomsunderstøttelsesloven paa den anden